

Poštanska marka Fran Žaver Kesterčanek

Uredništvo

Hrvatska pošta stavila je 29. travnja 2026. godine u opticaj četiri poštanske marke u seriji ZNAMENITI HRVATI. Među zaslužnim velikanima ove godine našao se **Fran Žaver Kesterčanek**.

Marka je tiskana u arku s 20 maraka, dimenzija 29,82 × 35,50 mm, nominalne vrijednosti 0,72 € u nakladi od 25.000 primjeraka. Pored arka, izdani su omotnica i žig prvog dana te prigodni letak s najznačajnijim podacima o znamenitom Hrvatu, temeljem kojih je zaslužio svrstati se među velike koji su pridonijeli ugledu Hrvatske i hrvatske šumarske struke. Vizualno rješenje poštanske marke dala je zagrebačka dizajnerica Sabina Rešić.

Uz lik Frana Žavera Kesterčaneke na marki je naslovnica Šumarskog lista broj 1/1884. koju je uveo upravo Kesterčanek kada je po prvi puta bio glavnim urednikom, a isto grafičko rješenje zagrebačkog risara g. Steinbauera koristilo se sve do kraja 1918. godine, dakle punih 35 godišta.

Poštanska marka je izuzetno značajan medij za promociju s obzirom na to da se distribuira diljem svijeta, a posebno je važna u filatelističkim krugovima.

Prijedlog da se Franu Žaveru Kesterčaneke posveti poštanska marka podnijela je Akademija šumarskih znanosti Hrvatskoj pošti, odnosno Povjerenstvu za izbor motiva te likovnih i grafičkih rješenja poštanskih maraka početkom 2024. godine, kako bi prijedlog pravovremeno bio uvršten u plan izdavanja poštanskih maraka za 2026. godinu. Na taj se način i markom obilježava 170. godišnjica njegova rođenja, odnosno 110. godišnjica smrti.

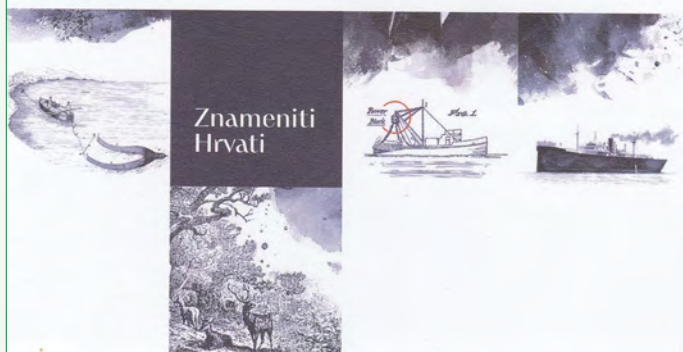
Hrvatski šumari zahvaljuju Hrvatskoj pošti i Povjerenstvu na uvažavanju našeg prijedloga.

U ovogodišnjoj seriji poštanskih maraka ZNAMENITI HRVATI, osim profesora Frana Žavera Kesterčaneke još su trojica zaslužnika vezana za pomorstvo ili ribarstvo: **Federiko Glavić** (1847. – 1941.), dubrovački brodovlasnik i dobrotvor, u prvoj polovini 20. stoljeća jedan od glavnih činitelja u pomorskom i gospodarskom životu Dubrovnika, ali i šire; **Petar Lorini** (1850. – 1921.), istaknuti hrvatski stručnjak za morsko ribarstvo i jedan od utemeljitelja modernog ribarstva na istočnom Jadranu;

Fran Žaver Kesterčanek (Zagreb, 1856. – Zagreb, 1915.) profesor šumarstva na Gospodarsko-šumarskom učilištu u Križevcima i Šumarskoj akademiji u Zagrebu, zaslužan šumarski stručnjak i pisac. Šumarsku akademiju upisao u Mariabrunnu, a studij završio 1877. na Visokoj poljodjelskoj školi u Beču. Već nakon nekoliko mjeseci postavljen je za asistenta na Gospodarsko-šumarskom učilištu u Križevcima, a 1880. imenovan je pravim učiteljem šumarstva. Na Šumarskom odjelu predavao je uporabu šuma, sađenje i uzgoj šuma, šumarsku upravu, tehnologiju drva, dendrometriju, računanje vrijednosti šuma, povijest i literaturu šumarstva, a za slušatelje gospodarskoga smjera Opće šumarstvo. Njegove ideje o reformi križevačkoga učilišta i preseljenju šumarstva na Sveučilište u Zagreb nisu isprva naišle na razumijevanje, pa je 1883. i demonstrativno prekinuo nastavnički rad u Križevcima. Međutim, već 1893. vraća se u Križevce zauzimajući se i dalje za ostvarivanje visokoškolske šumarske nastave u Hrvatskoj do konačnoga otvaranja Šumarske akademije u listopadu 1898. U srpnju 1900. imenovan je profesorom na Šumarskoj akademiji, gdje je ostao do kraja života. Predavao je uzgajanje šuma, čuvanje šuma i lovstvo, šumarsku mehaničku tehnologiju, uporabu šuma te šumarsku politiku. Za izvođenje vježba uredio je bogatu zbirku učila u Kabinetu za šumsko-proizvodne struke, nastojao je urediti arboretum i šumsko-pokusni vrt u Božjakovini te je organizirao i vodio stručne ekskurzije. Radove je objavljivao u brojnim časopisima u Zagrebu i Beču, autor je desetak knjiga, urednik Šumarskog lista i današnjeg Lovačkog vjesnika. Kao tajnik i aktivan član Hrvatskoga šumarskoga društva promicao je šumarski stalež u Hrvatskoj, a kao član organizacijskih odbora zastupao je Društvo i struku na međunarodnim šumarsko-gospodarskim izložbama (Budimpešta 1885., Beč 1889., Zagreb 1891.). Na zapadnom pročelju Hrvatskoga šumarskoga doma 1936. godine postavljeno je njegovo poprsje, rad Emila Bohutinskoga. Cjeloviti životopis i bibliografija dostupni su u *IMENIKU HRVATSKIH ŠUMARA*.

FDC 2026.

Omotnica i žig prvog dana sa svim markama u seriji.
(u prirodnoj veličini)

Mario Puratić (1904. – 1993.), velikan hrvatske i svjetske maritimne kulture i povijesti. Puratićeva domišljatost i poduzetnost rezultirali su 1954. izumom poznatim kao *Puretic Power Bloc*, svjetski priznatom i primjenjivanom inovacijom za izvlačenje ribarskih mreža.

Profesor Kesterčanek nije prvi hrvatski šumarski velikan na poštanskim markama. U ožujku 2006., dakle prije točno 20 godina, a povodom stote obljetnice njegove smrti, Hrvatska pošta izdala je također u seriji ZNAMENITI HRVATI marku s likom Josipa Kozarca, značajnog hrvatskog književnika, ali i velikog šumarskog stručnjaka.

Godine 1936. dvojica šumara dobila su izuzetnu čast da njihove biste krase uglove Šumarskog doma u Zagrebu i od tada dijele te prostore, jedan na zapadnom, a drugi na istočnom uglu našega doma. Od sada njih dvojica dijele i čast da budu jedina dva šumara među znamenitim Hrvatima u filatelističkom svijetu.

Hrvatski nacionalni poštanski operator, koji prema odluci Vlade RH, jedini ima pravo izdavati poštanske marke Republike Hrvatske, u ožujku 2006. godine, u seriji znameniti

Slika 11. Josip Kozarac priznat je kao jedan od najboljih šumara, čije su rasprave o šumama bile poznate mnogim znanstvenicima zapadnoeuropskih zemalja i Rusije

Figure 11 Josip Kozarac was acknowledged to have been one of the best foresters whose debates about forests were familiar to many scientists of western European countries and Russia

Hrvati, izdao je i marku s motivom književnika, šumarskog stručnjaka i urednika Šumarskog lista Josipa Kozarca. Marka je tiskana u nakladi od 200 tisuća primjeraka, u arku od dvadeset maraka a izdana je Omotnica prvog dana (FDC). Marku je dizajnirala Irena Frantal, akademska slikarica iz Zagreba. U prigodnom tekstu koji prati Kozarčevu marku Helena Sablić Tomić piše: "Studirao je i završio šumarstvo (1876.-1879.) pomažući svoje školovanje krajiškom stipendijom, a potom je kao šumar radio u Vinkovcima, Vrbanji, Nijemcima, Županji, Rajiću, Jasenovcu i Novoj Gradiški. U Lipovljanima je boravio i radio od 1885. do 1895., da bi potom bio nadšumar u Vinkovcima. Zasiurno najtipičnija pripovijetka Josipa Kozaraca je Slavenska šuma (1888.) koja svojim profinjenim literarnim zapisima